

SENZATIONALA SENTINTA – Iata hotararea prin care judecatorul CAB Amer Jabre a anulat HG 636, 678 si 730 din 2021 privind prelungirea starii de alerta din iunie pana in august. Motivarea trebuie studiata la toate facultatile de Drept: „Impunerea conditiei de a fi sanatos pentru exercitarea unor drepturi incalca flagrant Declaratia Universala a Drepturilor Omului, Conventia EDO si Constitutia Romaniei... Cetateanul e indreptatit sa nu recunoasca obligatiile ce i se impun in aceste conditii”

Dupa judecatorul Radu Rares Dusa de la Curtea de Apel Cluj (cel care a anulat dintr-un foc trei hotarari privind prelungirea starii de alerta, la solicitarea avocatilor Mikolt Kapcza si Gabriel Marin – [click aici pentru a citi](#)), alt magistrat emite o motivare ce trebuie obligatoriu predata in toate facultatile de Drept din Romania. Este vorba despre **judecatorul Amer Jabre (foto 1) de la Curtea de Apel Bucuresti**, cel care joi, 21 octombrie 2021, a anulat hotararile de Guvern nr. 636/2021 si 730/2021 privind prelungirea starii de alerta din iunie pana in august, precum si HG 678/2021, de modificare a HG 636/2021.

Actiunea a fost introdusa atat de catre **avocata Elena Radu (foto 2)**, cat si de Coalitia pentru Apararea Statului de Drept (CASD), ONG-ul aceleiasi avocate.

Lumea Justitiei va prezinta spectaculoasa motivare a sentintei nr. 1465/2021 din **dosarul nr. 4764/2/2021**.

Iata mai intai minuta solutiei:

„Respinge exceptia inadmisibilitatii actiunii introduse de reclamanta Radu Elena, ca ramasa fara obiect. Respinge exceptia lipsei de interes, ca neintemeiata.

Admite in parte actiunile conexate introduse de reclamantele Radu Elena si Asociatia 'Coalitia pentru apararea statului de drept'. Anuleaza HG nr.636/2021, HG nr.678/2021 si HG nr.730/2021.

Respinge capatul de cerere avand ca obiect obligarea Guvernului Romaniei la emiterea unei hotarari de incetare a starii de alerta, ca ramas fara obiect.

Prezenta hotarare se va publica in Monitorul Oficial, in ipoteza ramanerii ei definitive, in conditiile art.23 din Legea nr.554/2004.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare. Recursul se va depune la Curtea de Apel Bucuresti, sub sanctiunea nulitatii. Pronuntata prin punerea solutiei la dispozitia partilor, prin intermediul grefei instantei, azi, 21.10.2021”.

Statul a transformat dreptul de a fi sanatos intr-o obligatie

Nu vom insista pe argumentele Elenei Radu, intrucat ele sunt asemanatoare cu cele invocate de catre avocatii Kapcza si Marin (a se vedea linkul de mai sus) si au in vedere atat discriminarea nevaccinatilor, cat si incalcarea art. 53 din Constitutie, sub aspectul lipsei de proportionalitate a masurilor restrictive de drepturi si libertati, concomitent cu incalcarea Legii nr. 55/2020, care in niciun pasaj al ei nu prevede introducerea de restrictii pentru romanii nevaccinati.

Ceea ce ne intereseaza in schimb este explicatia judecatorului Jabre, care nu doar ca demonteaza punctual fiecare hotarare de Guvern din cauza ca ele incalca principiul constitutional al proportionalitatii si din pricina ca adauga la Legea 55/2020, dar si:

- face migalioasa munca de a citi din scoarta in scoarta fiecare proiect de HG, aratand cum Guvernul nu a catadicsit sa urmeze procedura birocratica impusa de Legea 55/2020;

- merge pana la fundamentele dreptului natural, citand nu doar Constitutia si Conventia Europeana a Drepturilor Omului, ci si Declaratia Universala a Drepturilor Omului. Astfel, magistratul CAB explica faptul ca un om dobandeste drepturile si libertatile fundamentale codificate in cele trei acte de mai sus nu prin mila statului, ci prin simpla lui nastere. De aceea, nu statul trebuie sa-i impuna individului prezentarea vreunei dovezi pentru ca individul sa se bucure de drepturile si libertatile lui fundamentale, ci invers: autoritatile trebuie sa dovedeasca

temeinic motivele pentru care restrang exercitiul drepturilor si libertatilor.

Pe cazul concret al pandemiei care ne intereseaza, Amer Jabre explica faptul ca, practic, prin restrictiile impuse, regimul Iohannis-Citu-Arafat ii **obliga pe romani sa fie sanatosi**, dreptul la sanatate devenind astfel o obligatie (ceea ce – desigur – constituie o aberatie).

Jabre taie cu maceta hatisul birocratic

In primul rand, judecatorul arata ca Guvernul nici macar n-a fost in stare sa puna pe proiectele de CNSU si de HG-uri semnatura ministrului Afacerilor Interne, Lucian Bode, ci a cu totul alte persoane: fie secretarul de stat in MAI Raed Arafat, fie secretarul general al ministerului, Stefania Gabriella Ferencz, fie un imputernicit al Stefaniei Ferencz, nenominalizat. Lenea Guvernului atinge apogeul cand pe proiectele de HG nu mai figureaza niciun nume si nicio semnatura, ci doar stampila „*Romania – Ministerul Afacerilor Interne – Ministru*”.

Cu un infinit tupeu, Palatul Victoria a pretextat ca hotararile de CNSU si de Guvern au fost semnate de mai multi membri ai Executivului, ca semn ca ele au fost analizate in profunzime. In replica, judecatorul Amer Jabre le atrage atentia ca o asemenea tactica ar putea fi interpretata si drept presiune la adresa ministrului Afacerilor Interne, in ipoteza in care acesta ar fi indraznit sa se opuna.

Cifrele dinamiteaza demagogia

In ceea ce priveste caracterul disproportionat al restrictiilor, judecatorul Amer Jabre invoca in seful cifrele prezentate de catre autoritati privind numarul de infectari si de persoane spitalizate, magistratul concluzionand ca situatia nu este nici pe departe suficient de grava incat sa justifice impunerea unor restrictii de magnitudinea celor pe care le vedem.

In acelasi context, magistratul Curtii de Apel Bucuresti denunta si obsesia Guvernului de a impune cu orice pret vaccinarea, Executivul nesufland o vorba despre alternativa tratamentului medicamentos. Iar asa ceva este cu atat mai rau, cu cat deja au aparut numeroase rapoarte despre efectele negative ale vaccinurilor – mergand chiar pana la moartea celor injectati.

Amer Jabre, urmasul lui Thomas Jefferson

In aceeași motivare, magistratul CAB reformulează o idee care circula pe Internet ca fiind atribuită celui de-al treilea președinte al SUA, Thomas Jefferson: „*Când nedreptatea devine lege, rezistența devine datorie*”. (În realitate, citatul este apocrif, fiind doar reformularea unei idei din Declarația de Independență a primelor 13 State Unite ale Americii, avându-l drept autor principal pe Jefferson: „*Prudenta învățată, într-adevăr, ca guvernele stabilite de mult timp nu trebuie să fie schimbate din motive neînsemnate și trecătoare, iar experiența tuturor timpurilor arată, într-adevăr, că oamenii sunt mai dispuși să tolereze rele suportabile decât să-și facă dreptate ei înșiși, abolind formele cu care sunt obișnuiți. Dar când o suită lungă de abuzuri și deposedare neautorizată și ilegală de drepturi, tinzând invariabil către același scop, dovedește intenția de a-i supune despotismului absolut, este dreptul lor, este îndatorirea lor să respingă un astfel de guvern și să asigure noi garanții securității viitoare. Astfel a fost suferința răbdătoare a acestor Colonii și aceasta este astăzi necesitatea care le forțează să schimbe vechile sisteme de guvernământ*”, conform traducerii de pe Constitutii.wordpress.com.)

Iată cum exprima judecătorul Amer Jabre ideea de mai sus:

„Structurile statale nu se constituie în entități rupte de societate și exterioare acestora, ci sunt consecința unei convenții sociale preexistente, a unui contract social, în temeiul căruia majoritatea cetățenilor delegă unor alți cetățeni, integrați în structuri prestabilite, dreptul de a emite acte de autoritate și acceptă să fie supuși eventualelor măsuri restrictive ce ar putea fi stabilite prin aceste acte, dar numai cu condiția respectării formelor și procedurilor convenite pentru emiterea lor. **Altfel spus, respectarea formalismului reprezintă condiția-premisă a delegării acestor competente. Per a contrario, în cazul încălcării acestor forme, cetățeanul este îndreptățit să nu recunoască obligațiile ce i se impun în aceste condiții**”.

Doar coronavirusul e problema; în rest, putem fi infectați cu orice alt virus

La un moment dat în motivare, Amer Jabre remarcă faptul că autoritățile au impus restricțiile doar pentru persoanele infectate cu Covid; în rest, purtătorii oricărui alte virusuri sau boli sunt liberi să circule și să se răspândească:

„Din cele de mai sus, rezulta ideea ca pentru exercitarea unor drepturi si libertati fundamentale (ex. dreptul la libera circulatie, dreptul de intrunire si manifestare pasnica, dreptul de a participa in mod liber la viata culturala a colectivitatii, etc.) statul roman a impus conditia ca persoanele sa fie sanatoase, mai exact conditia de a nu fi infectate cu virsul SARS-COV-2 (permitandu-li-se totusi sa fie purtatoare de ceilalti virusi, precum si de toate celelalte posibile boli, de orice natura)”.

In plus, Jabre taxeaza decizia Guvernului de a le impune romanilor sa dea bani pe teste, pretextand ca, daca vor gratuitate, sa se vaccineze. In realitate, nici vaccinul nu este gratuit, caci statul l-a cumparat din banii publici – deci ai nostri, ai tuturor:

„De asemenea, statul roman a stabilit ca sarcina obtinerii acestor mijloace de proba (n.r. privind neinfectarea cu SARS-CoV-2) revine individului, care urmeaza sa suporte din propriul buget cheltuielile aferente, cu exceptia certificatului de vaccinare, pentru care, in mod aparent, s-a oferit o gratuitate, in realitate costurile achizitionarii centralizate a vaccinurilor fiind suportate tot de cetatenii romani”.

Prezentam principalele pasaje din motivarea sentintei:

„Succesiunea operatiunilor administrative expuse mai sus releva, in opinia instantei, ca nu a fost indeplinita conditia impusa de art.4, alin.1 din Legea nr.55/2020, respectiv aceea ca hotararea de guvern de prelungire a starii de alerta sa fie initiata de ministrul afacerilor interne.

Sintagma 'la propunerea ministrului afacerilor interne', utilizata de textul legal, nu poate avea decat o singura semnificatie, respectiv aceea ca persoana care ocupa functia de ministru al afacerilor interne sa fie cea care inaintea Guvernului propunerea de prelungire a starii alerta, fiind evident ca atat inscrisul care materializeaza propunerea in sine, cat si adresa de inaintare a ei, trebuie sa fie asumate prin semnatura de catre aceasta persoana.

In acelasi sens, sunt si prevederile HG nr.561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea si prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum si a altor documente, in vederea adoptarii / aprobarii (hotarare emisa in temeiul art. 82 din Legea nr.24/2000, potrivit caruia 'Parlamentul, Guvernul si celelalte autoritati ale administratiei publice centrale si locale stabilesc, in aplicarea normelor de tehnica legislativa prevazute in prezenta lege, regulamente proprii cuprinzand masurile metodologice, organizatorice, termenele si circulatia proiectelor de acte normative in cadrul sferei lor de competenta'), prevederi care, de altfel, au si fost invocate in cadrul adreselor de inaintare a propunerilor catre Guvern. (...)

Se observa cu claritate ca textul impune conditia ca 'forma initiala a proiectului de act normativ' sa fie insusita de conducatorul institutiei initiatoare, in speta de ministrul afacerilor interne (cu atat mai mult cu cat art.4, alin.1 din Legea nr.55/2020 nu atribuie dreptul de initiativa institutiei Ministerului Afacerilor Interne, ci persoanei ministrului afacerilor interne).

Se observa, de asemenea, ca textul face o distinctie clara intre 'proiectul de act normativ' si 'instrumentele de prezentare si motivare' care il insotesc (adica Nota de fundamentare, nota care reprezinta unul din instrumentele de prezentare si motivare reglementate de HG nr.1361/2006 privind continutul instrumentului de prezentare si motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobarii Guvernului), impunand conditia ca insusi proiectul de act normativ sa fie semnat de catre initiator, nu doar nota de fundamentare.

Distinctia de mai sus este consecventa distinctiei realizate la nivel legal de art.30, alin.1, lit.a si b din Legea nr.24/2000. (...)

In acelasi sens sunt si dispozitiile art.17 din aceeași hotarare de guvern (HG nr.561/2009), referitoare la etapa de avizare/adoptare a proiectelor de acte normative. (...)

In acelasi sens, al insusirii proiectului prin semnatura si al faptului ca acesta este distinct de nota de fundamentare, sunt si dispozitiile art.23 din hotarare. (...)

Mai mult decat atat, se observa ca HG nr.561/2009 impune ca si adresele prin care sunt inaintate proiectele de acte normative, catre Secretariatul General al Guvernului, sa fie semnate de catre conducatorii acestora, cu mentionarea distincta a persoanei care le-a redactat (a se vedea adresa din anexa nr.1 aplicabila in faza de elaborare si consultare a actelor normative si adresa din anexa nr.2 aplicabila in faza de avizare/adoptare a actelor normative). A fortiori, aceasta regula urmeaza a se aplica si in etapa in care initiatorul inaintea Secretariatului General al Guvernului forma finala a proiectului de act normative. Toate aceste conditii sunt absolut firesti, deoarece numai prin semnarea proiectului de act normativ si a adresei de inaintare a lui, exista certitudinea ca initiatorul ii cunoaste continutul, ca este de acord cu el si ca vointa lui este aceea de a-l propune spre adoptare Guvernului. Or, dupa cum s-a aratat, in speta, niciunul din proiectele de hotarari de guvern si niciuna din adresele de inaintare a lor catre Secretariatul General al Guvernului nu au fost semnate de catre ministrul afacerilor interne. (...)

In ceea ce priveste imprejurarea ca hotararile CNSU, prin care s-au propus prelungirea starii de alerta si masurile aferente, au fost semnate de ministrul afacerilor interne (aspect care, de altfel, nici nu rezulta din dosar, singura semnatura existenta pe hotarari fiind cea a presedintelui CNSU-prim-ministru Florin Citu) nu are nicio semnificatie din perspectiva art.4, alin.1 din Legea nr.55/2020, din moment ce potrivit acestui text legal, Comitetul National pentru Situatii de Urgenta nu are niciun rol in procedura de emitere a hotararii de

guvern.

De asemenea, nu poate fi primita fara rezerve afirmatia ca semnarea notei de fundamentare de catre mai multi ministri nu a facut altceva decat sa ofere 'o garantie in plus a faptului ca necesitatea prelungirii starii de alerta a fost evaluata corespunzator prin raportare la factorii de risc', deoarece ea ar putea fi teoretic interpretata, in egala masura, si ca reprezentand un mijloc de presiune exercitata asupra titularului dreptului de initiativa, ministrul afacerilor interne, care, in ipoteza in care nu ar fi dorit sa promoveze proiectul de hotarare de guvern, s-ar fi vazut in situatia, delicata, atat din punct de vedere politic, cat si din punct de vedere uman, de a face opozitie in raport de ceilalti membri ai Guvernului din care face parte.

Or, daca legiuitorul ar fi dorit sa asigure un suport ministerial sau institutional cat mai larg al unei astfel de hotarari de Guvern, ar fi putut foarte bine sa prevada ca initiativa de promovare apartine fie unui grup de ministri, fie unei structuri institutionale de tipul Comitetului National pentru Situatii de Urgenta. Insa, din moment, ce initiativa a fost atribuita unipersonal, ministrului afacerilor interne, rezulta ca doar aceasta persoana a fost insarcinata cu dreptul de a lua decizia finala cu privire la promovarea proiectului de hotarare, drept care trebuie exercitat in conditii de deplina libertate. (...)

*In ceea ce priveste faptul ca reclamantele nu ar fi facut dovada vreunei vatamari cauzate de lipsa unei propuneri de prelungire a starii de alerta provenite de la ministrul afacerilor interne, instanta in vederea ca structurile statale nu se constituie in entitati rupte de societate si exterioare acesteia, ci sunt consecinta unei conventii sociale preexistente, a unui contract social, in temeiul caruia majoritatea cetatenilor deleaga unor alti cetateni, integrati in structuri prestabilite, dreptul de a emite acte de autoritate si accepta sa fie supusi eventualelor masuri restrictive ce ar putea fi stabilite prin aceste acte, dar numai cu conditia respectarii formelor si procedurilor convenite pentru emiterea lor. **Altfel spus, respectarea formalismului reprezinta conditia-premisa a delegarii acestor competente. Per a contrario, in cazul incalcarii acestor forme, cetateanul este indreptatit sa nu recunoasca obligatiile ce i se impun in aceste conditii.***

Conchizand, instanta retine ca au fost incalcate prevederile art.1, alin.2, art.3, alin.1, art.4, alin.3, art.5, alin.2 din Legea nr.24/2000 prin raportare la art.4, alin.1 din Legea nr.55/2020, precum si ale art.84 din Legea nr.24/2000 coroborate cu HG nr.561/2009.

In ceea ce priveste avizul Consiliului Legislativ (...)

In speta, toate cele 3 avize emise de Consiliul Legislativ (...), pentru cele trei hotarari de Guvern, desi au fost favorabile, au continut observatii si propuneri cu privire la fondul reglementarii, evidentindu-se, in primul rand, incalcarea principiului egalitatii cetatenilor in fata legii si cel al interzicerii discriminarii (art. 16, alin.1 din Constitutie, art. 14 Conventia Europeana a Drepturilor Omului, art.20-21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, decizia CCR nr.522018) cu referire la cvasitotalitatea masurilor cuprinse in anexele 2 si 3 ale legii, prin aceea ca

accesul la o multitudine de activitati a fost rezervat doar persoanelor vaccinate / trecute prin boala / testate RT-PCR / testate antigen rapid sau chiar numai unora din aceste categorii, precum numai celor vaccinate.

S-au mai facut, printre altele, si urmatoarele observatii:

- 'Nota de fundamentare nu cuprinde precizari referitoare la motivarea stiintifica a acestor masuri, prin indicarea rezultatelor studiilor sau cercetarilor care au condus la stabilirea eficacitatii acestora, fiind necesara completarea corespunzatoare a acesteia' (pct.7 din avizul nr.481/24.06.2021, cu referire la proiectul de HG nr.678/2021, precum si pct.7 din avizul nr.547/08.07.2021, cu referire la proiectul de HG nr.730/2021);

-solutia legislativa privind conditionarea vaccinarii la intrarea in incinta (locului in care se desfasoara competitii sportive) 'nu este motivata in niciun fel in Nota de fundamentare' (avizul nr.417/09.06.2021, cu referire la proiectul de HG nr.636/2021);

- Nota de fundamentare nu este semnata de catre toti initiatorii si nici de catre conducatorul ministerului avizator (avizul nr.481/24.06.2021, cu referire la proiectul de HG nr.678/2021).

Mai mult, s-a invederat si existenta unor prevederi lipsite de previzibilitate, precum obligatia operatorilor care desfasoara activitati de jocuri de noroc de a respecta orarul impus de CNSU, dar numai in localitatile si pe perioadele de 'raspandire comunitara intense a virusului', fara a se sti ce inseamna 'intens' (in sensul ca lipsea orice cuantificare sau orice criteriu de cuantificare a termenului), obligatia furnizorilor de servicii sociale de a-si organiza programul in centrele rezidentiale 'in functie de contextul epidemiologic existent la nivel local' (fara a se cunoaste criteriile pe baza carora se apreciaza acest context epidemiologic) sau precum mentinerea in vigoare a tuturor actelor emise pentru punerea in executare a tuturor hotararilor de Guvern (privind starea de alerta) anterioare, in masura in care nu deveneau incompatibile cu masurile dispuse prin noile hotarari de Guvern, fara ca acele acte sa fie identificate, in conditiile existentei unei supralegiferari in aceasta materie.

Niciuna din criticile de fond, privind incalcarea principiului egalitatii in drepturi a cetatentilor, respectiv interzicerea discriminarii, precum si privind lipsa din Nota de fundamentare a argumentelor stiintifice pentru masurile preconizate, nu au fost 'avute in vedere la definitivarea proiectului de act normativ', acestea fiind ignorate cu totul, fara absolut niciun fel de motivare, fiind incalcate deci prevederile art.10, alin.4 din Legea nr.24/2000, potrivit carora: 'Observatiile si propunerile Consiliului Legislativ privind respectarea normelor de tehnica legislativa vor fi avute in vedere la definitivarea proiectului de act normativ. Neacceptarea acestora trebuie motivata in cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau intr-o nota insotitoare'.

Singura referire la aceste avize consultative se regaseste exclusiv in adresele de inaintare catre Secretariatul General al Guvernului a formelor finale ale proiectelor de hotarari de guvern, desi ea trebuia sa se regaseasca 'in cuprinsul actului de prezentare a proiectului sau intr-o nota insotitoare'.

Mai mult, dupa cum s-a aratat deja, aceste adrese de inaintare nici nu sunt semnate de catre conducatorul institutiei initiatoare, adica de Ministerul Afacerilor Interne, ci de secretari din cadrul ministerului. De asemenea, adresele nu contin in realitate nicio motivare a neacceptarii observatiilor si propunerilor formulate de Consiliul Legislativ, mentionandu-se doar ca 'aceleasi observatii si propuneri au fost formulate si anterior' si ca 'solutiile legislative criticate sunt identice cu cele care au fost stabilite prin (...) hotararile anterioare ale Guvernului privind prelungirea starii de alerta', fara a se indica (nici in cuprinsul acestor adrese, nici in cuprinsul intampinarilor depuse in dosar) care au fost argumentele pentru care, in trecut, nu au fost acceptate aceste observatii.

Altfel spus, initiatorul hotararilor de guvern a apreciat ca nu se mai impune nicio motivare a neacceptarii observatiilor, deoarece aceste observatii au mai fost formulate si ignorate si in trecut. In mod evident, ignorarea anterioara a unor observatii nu constituie o motivare a neacceptarii lor, ci doar o reiterare nemotivata a ignorarii.

In cuprinsul intampinarii depuse de Ministerul Afacerilor Interne, se mentioneaza ca 'motivarea institutiei face trimitere la raspunsurile initiale', fara a se cunoaste care au fost acele raspunsuri initiale, ele nefiind depuse la dosar si nici reproduse in privinta continutului.

Fata de cele de mai sus, se retine ca si acest motiv de nelegalitate este intemeiat. Suplimentar celor de mai sus, instanta apreciaza, cu referire atat la cerinta initierii actelor normative de catre persoanele / institutiile prevazute de lege, cat si la cerinta solicitarii si luarii in considerare a avizului Consiliului Legislativ, ca se impune si evidentierea unor repere stabilite de Curtea Constitutionala, repere care releva importanta respectarii, intr-un stat de drept, a exigentelor de ordin procedural.

Astfel, prin decizia CCR nr.722/2020 este relevata importanta respectarii exigentelor de ordin procedural in activitatea de legiferare, ca expresie a principiului legalitatii. (...)

In decizia CCR nr.229/2020, referitoare la solicitarea formala de catre Guvern, a avizului Consiliului Legislativ, ulterior adoptarii unei ordonante de urgenta, a fost evidentiata atat importanta avizului, cat si obligatia Guvernului de a tine seama de observatiile facute (cel putin in sensul motivarii ignorarii lor), ca expresie, atat a loialitatii constitutionale, cat si a loialitatii interinstitutionale. (...)

In ceea ce priveste respectarea conditiilor legale pentru prelungirea starii de alerta (...)

Dupa cum rezulta cuprinsul art.2 al legii (n.r. Legea nr. 55/2020), starea de alerta are ca premisa existenta unei situatii de urgenta, ceea ce presupune, in mod inerent, o anumita gravitate, legiuitorul adaugand insa conditia ca aceasta stare de urgenta sa fie de amploare si intensitate deosebite, pentru a reliefa suplimentar caracterul exceptional al masurii declararii starii de alerta.

Ca orice act normativ, si hotararile de guvern trebuie motivate, cu atat mai mult cu cat, dupa cum s-a aratat, acestea au caracter exceptional si atrag instituirea de masuri restrictive de drepturi si libertati fundamentale. Ca atare, in continuare, se va analiza in ce masura notele de fundamentare ale celor trei hotarari de guvern contin o motivare corespunzatoare a masurii declararii starii de alerta, din perspectiva celor 5 criterii (factori de risc) enumerate de art.3, alin.4 din lege (n.r. Legea nr. 55/2020).

In ceea ce priveste HG nr.636/2021, dupa cum s-a precizat, nota de fundamentare preia 'ca atare' continutul inscrisului intitulat 'Analiza factorilor de risc (...) la data de 07.06.2021' elaborate la nivelul MAI-DSU-Centrul National de Coordonare si Conducere a Interventiei.

In ceea ce priveste aceasta 'Analiza', o prima observatie este aceea ca, desi se sustine in preambul ca este realizata 'de catre reprezentantii structurilor implicate direct sau care asigura functii de sprijin in prevenirea si gestionarea tipului de risc-pandemie', ea este semnata doar de seful Centrului National de Coordonare si Conducere a Interventiei, colonel Ciulu Iulian, fara a se cunoaste care sunt celelalte persoane care au participat la elaborarea ei si nici modalitatile in care au fost culese si prelucrate datele

incluse in analiza.

O a doua observatie este aceea ca analiza constituie, in esenta, doar o statistica a numarului de cazuri de imbolnaviri / vindecari, a distributiei teritoriale, a numarului de persoane internate si a numarului de paturi in ATI / alte sectii.

In privinta primului criteriu legal, 'ampluarea situatiei de urgenta, respectiv manifestarea generalizata a tipului de risc la nivel local, judetean sau national', in cuprinsul analizei, se mentioneaza ca 'Romania se situeaza la data de 07.06.2021, in randul statelor membre UE cu un nivel scazut de raspandire a virusului, cu o tendinta de scadere in ultimele 14 zile', ca 'in ultimele 14 zile, valoarea medie a cazurilor confirmate a fost de 227 persoane nou confirmate zilnic, observandu-se un trend descendent' ca 'totalul cazurilor active (suma cazurilor confirmate in ultimele 14 zile + persoanele internate la data raportarii cu mai mult de 14 zile de la data internarii) la data de 07.06.2021, este de 4.903 persoane', precum si faptul ca 'numarul localitatilor cu cazuri active se afla pe trend constant descendent (1.039 de localitati cu cazuri active la data de 07.06.2021)'.

Instanta apreciaza ca existenta a 4.903 'cazuri active' la data de 07.06.2021, din care majoritatea erau vindecabile, raportat la o populatie rezidenta de aproximativ 19 milioane, nu este de natura sa dovedeasca existenta unei stari de urgenta de amploare deosebita, care sa atraga fara dubiu necesitatea instituirii starii de alerta.

In privinta celui de-al doilea criteriu legal, 'intensitatea situatiei de urgenta, respectiv viteza de evolutie, inregistrata sau prognozata, a fenomenelor distructive si gradul de perturbare a starii de normalitate', analiza mentioneaza ca 'se observa ca raspandirea scade in intensitate', ca 'in data de 07.06.2021, valoarea medie a incidentei cumulate pe 14 zile la nivel national se situeaza la valoarea 0,33 la mie, iar la nivelul judetelor valorile incidentei cumulate la 14 zile sunt sub 0,5 la mie', concluzionandu-se ca 'este necesar ca masurile nonfarmaceutice existente pentru prevenirea raspandirii infectiilor sa fie adaptate la trendul descendent al evolutiei situatiei epidemiologice', dar ca totusi 'in absenta mentinerii / adaptarii unor masuri de restrictive, este posibila aparitia unui trend ascendent al numarului de cazuri noi'.

Nici in privinta acestui criteriu, nu se poate retine ca datele mentionate in 'Analiza' ar dovedi existenta unei situatii de urgenta de o intensitate deosebita, asa cum impune textul legal, care sa justifice, fara indoiala, necesitatea instituirii starii de alerta.

In ceea ce priveste afirmatia finala privitoare la posibilitatea cresterii numarului de cazuri, trebuie precizat ca o astfel de posibilitate exista teoretic oricand, chiar si in conditiile unui singur caz de imbolnavire, insa pentru instituirea starii de alerta, care, intr-o astfel de ipoteza, ar avea un rol preponderent de 'prevenire a unei amenintari' (avand deci o natura 'speciala', in raport cu situatia deja exceptionala in care starea de alerta are ca scop inlaturarea unui pericol manifest, respectiv 'inlaturarea unei amenintari'), nu este

suficienta existenta unei posibilitati de aparitie a unui factor de risc, ci este necesara existenta unui grad foarte mare de probabilitate (art.2 din Legea nr.55/2020 impunand conditia existentei unei 'amenintari iminente'), ipoteza care nu se sustinea, dat fiind trendul descendent al numarului de imbolnaviri.

In privinta celui de-al treilea criteriu legal, 'insuficienta si / sau inadecvarea capabilitatilor de raspuns', analiza mentioneaza ca la nivel national sistemul sanitar are disponibile 1.312 paturi in sectile ATI, fiind internate 315 persoane la data de 07.06.2021 (din care media persoanelor intubate in ultimele 14 zile a fost de 26,03%), precum si 12.817 paturi (in alte sectii) disponibile pentru spitalizare pentru pacientii asimptomatici, cu forme usoare sau medii, ca in unitatile UPU existau, la data de 06.06.2021, 9 persoane confirmate cu COVID-19, niciuna nefiind intubata.

O prima observatie care se impune este aceea ca analiza nu releva 'insuficienta si / sau inadecvarea capabilitatilor de raspuns', ci, dimpotriva, suficienta si adecvarea acestora.

O a doua observatie, foarte importanta, care se impune este aceea ca in cadrul acestui criteriu, analiza se margineste la a prezenta doar capacitatile de raspuns ale statului pentru etapa ultima, cea mai grava, a evolutiei bolii, respectiv faza spitaliceasca a acesteia, care presupune internarea pacientului, fara absolut nicio referire la capacitatile de oprire a bolii in fazele incipiente (sau de intarziere a evolutiei sale), respectiv la posibila medicamentatie si canalele prin care ea ar putea fi administrata (medici de familie, medici specialisti).

De asemenea, nu se face absolut nicio referire la posibilitatile de preventie, pe calea medicamentatiei, la care populatia ar putea apela in mod direct, spre exemplu in scopul intaririi sistemului imunitar, nefiind analizate posibile scheme de preventie-tratament si modalitatile de informare a populatiei cu privire la acestea. Astfel, in conditiile in care o mica parte din persoanele imbolnavite se interneaza in spital, marea majoritate a vindecarii producandu-se fara internare, rezulta ca 'Analiza' omite cea mai semnificativa parte a capacitatilor de raspuns, nefiind, de fapt, realizata o evaluare a 'presiunii asupra sistemului de sanatate publica', ci doar a presiunii asupra unei parti a sistemului de sanatate publica, respectiv a capacitatii de spitalizare. In plus, nu se face referire la 'capabilitatea de raspuns' constand in izolarea/carantinarea persoanelor bolnave si la impactul pe care aceasta il are asupra limitarii transmiterii virusului.

In ceea ce priveste cel de-al patrulea criteriu legal, 'densitatea demografica in zona afectata de tipul de risc', 'analiza' nu releva nicio densitate din nicio zona afectata, ci mentioneaza doar numarul de 'focare de infectie', respectiv 29 la nivel national, totalizand un numar de 206 cazuri, concluzionandu-se ca 'existenta unor focare active de infectie, izolate, impune totusi continuarea monitorizarii acestora, coroborate cu mentinerea unor masuri adecvate, prin implicarea activa a tuturor autoritatilor statului cu atributii directe sau care asigura functii de sprijin'. Ca atare, si acest criteriu a fost analizat necorespunzator.

In privinta celui de-al cincilea criteriu legal, 'existenta si gradul de dezvoltare a infrastructurii adecvate gestionarii tipului de risc', 'Analiza' se rezuma la a mentiona ca marirea 'capacitatii de internare a pacientilor, a capacitatii de testare PCR-RT, precum si a capacitatii de impunere a masurii carantinei' sunt 'elemente importante in gestionarea pandemiei' si ca in Romania 'capacitatea de testare a crescut constant'.

Se observa ca, in privinta acestui criteriu, practic, nu se analizeaza nimic, ne vazandu-se cum vreuna din afirmatiile anterioare (din care prima ar putea fi considerata chiar un truism) ar putea dovedi existenta unei situatii de urgenta de o amploare si intensitate deosebite, care sa reclame instituirea / prelungirea starii de alerta.

In finalul 'Analizei', se face referire si la 'Interpretarea factorilor de risc privind aparitia unor noi variante ale virusului SARS-COV-2', sectiune in cadrul careia se mentioneaza ca in ultimele 90 de zile au fost depistate si in Romania variantele nou-aparute ale virusului (printre care si tulpina britanica), ca acestea au o transmisibilitate crescuta si ca pentru a controla raspandirea lor, e necesara mentinerea masurilor de interventie, pentru a se putea implementa la nevoie masuri chiar mai stricte, sens in care se concluzioneaza ca 'este recomandata mentinerea starii de alerta la nivel national'.

Se observa ca aceasta sectiune contine doar afirmatii generale, fara a se efectua o analiza efectiva privind noile variante ale virusului, nici macar din perspectiva numarului de cazuri din Romania sau a ratei de transmisibilitate a acestora, astfel incat ea nu poate justifica prelungirea starii de alerta.

In ceea ce priveste HG nr.678/2021

Din lecturarea in scrisului 'Analiza factorilor de risc (...) la data de 23.06.2021' se observa ca acesta este cvasiidentificabil cu 'Analiza factorilor de risc (...) la data de 07.06.2021', diferenta constand in scaderea numarului de cazuri, numarului de localitati si a numarului de focare. Astfel, in ultimele 14 zile anterioare datei de 23.06.2021, se inregistraseră, in medie, 74 de cazuri noi pe zi (iar in ultimele 7 zile, o medie de 58 de cazuri zilnice), la data de 23.06.2021 exista un numar de 2.507 cazuri active (suma celor confirmate in ultimele 14 zile + persoanele internate de mai mult de 14 zile), raspandite in 535 de localitati, cu 17 focare (totalizand 164 de cazuri), cu o medie a incidentei la nivel national de 0,07 la mie, cu 141 de persoane internate in sectiile ATI (din care 26% intubati) si 8 persoane internate in Unitatile de Primiri Urgente.

In ceea ce priveste HG nr.730/2021

'Analiza factorilor de risc (...) la data de 05.07.2021', avand acelasi continut cu cele precedente, releva continuarea

scaderii numarului de cazuri, astfel: In ultimele 14 zile anterioare datei de 05.07.2021, se inregistrasera, in medie, 47 de cazuri noi pe zi, la data de 05.07.2021 existau 1.778 cazuri active (suma celor confirmate in ultimele 14 zile + persoanele internate de mai mult de 14 zile), raspandite in 322 de localitati, cu 6 focare (totalizand 32 de cazuri), cu o medie a incidentei la nivel national de 0,04 la mie, cu 65 de persoane internate in sectiile ATI (din care 32% intubati) si 1 persoana internata in Unitatile de Primiri Urgente. Persistand aspectele legate de insuficienta motivarii (relevante la prima 'Analiza') si coroborand aceasta imprejurare cu scaderea indicatorilor considerati relevanti de catre autorii 'Analizelor de risc', va rezulta ca **la data de 05.07.2021 existau si mai putine argumente pentru prelungirea starii de alerta cu incepere din data de 12.07.2021.**

Fata de cele de mai sus, se retine ca argumentele expuse in notele de fundamentare ale celor trei hotarari de guvern nu sunt de natura sa justifice masura declararii starii de alerta, din perspectiva celor 5 criterii (factori de risc) enumerate de art.3, alin.4 din lege, actele normative fiind deci nelegale.

In ceea ce priveste masurile stabilite pe perioada starii de alerta

In ceea ce priveste interdictia exercitarii unor drepturi si libertati fundamentale pentru anumite categorii de persoane

Potrivit art.53 din Constitutie:

'Articolul 53 Restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati

(1) Exerciitiul unor drepturi sau al unor libertati poate fi restrans numai prin lege si numai daca se impune, dupa caz, pentru: apararea securitatii nationale, a ordinii, a sanatatii ori a moralei publice, a drepturilor si a libertatilor cetatenilor; desfasurarea instructiei penale; prevenirea consecintelor unei calamitati naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrangerea poate fi dispusa numai daca este necesara intr-o societate democratica. Masura trebuie sa fie proportionala cu situatia care a determinat-o, sa fie aplicata in mod nediscriminatoriu si fara a aduce atingere existentei dreptului sau a libertatii'.

Aceste prevederi cu valoare de principiu sunt reluate in preambulul si in art.1 al Legii nr.55/2020. (...)

Dupa cum rezulta cu claritate, textul constitutional permite, in anumite conditii expres si limitativ prevazute, numai restrangerea exercitiului unor drepturi si libertati, fara a aduce atingere existentei dreptului sau a libertatii, cu conditiile suplimentare ca restrangerile sa fie proportionale cu situatia care le-a determinat si sa fie aplicate nediscriminatoriu.

Anterior oricarei analize asupra respectarii conditiilor constitutionale si legale de restrangere a exercitiului unor drepturi si libertati fundamentale, curtea constata ca se impune o precizare de principiu, hotaratoare pentru intreaga constructie juridica aplicabila, cu privire la izvorul si natura drepturilor s libertatilor fundamentale.

Potrivit Declaratiei Universale a Drepturilor Omului, preambul si art.1-2:

'Considerind ca recunoasterea demnitatii inerente tuturor membrilor familiei umane si a drepturilor lor egale si inalienabile constituie fundamentul libertatii, dreptatii si pacii in lume, (...)

Considerind ca ignorarea si dispretuirea drepturilor omului au dus la acte de barbarie care revolta constiinta omenirii si ca faurirea unei lumi in care fiintele umane se vor bucura de libertatea cuvintului si a convingerilor si vor fi eliberate de teama si mizerie a fost proclamata drept cea mai inalta aspiratie a oamenilor,

Considerind ca este esential ca drepturile omului sa fie ocrotite de autoritatea legii pentru ca omul sa nu fie silit sa recurga, ca solutie extrema, la revolta impotriva tiraniei si asupririi,

Considerind ca este esential a se incuraja dezvoltarea relatiilor prietenesti intre natiuni,

Considerind ca in Carta popoarele Organizatiei Natiunilor Unite au proclamat din nou credinta lor in drepturile fundamentale ale omului, in demnitatea si in valoarea persoanei umane, drepturi egale pentru barbati si femei si ca au hotarit sa favorizeze progresul social si imbunatatirea conditiilor de viata in cadrul unei libertati mai mari,

Considerind ca statele membre s-au angajat sa promoveze in colaborare cu Organizatia Natiunilor Unite respectul

universal si efectiv fata de drepturile omului si libertatile fundamentale, precum si respectarea lor universala si efectiva,

Considerind ca o conceptie comuna despre aceste drepturi si libertati este de cea mai mare importanta pentru realizarea deplina a acestui angajament,

Adunarea Generala proclama:

Prezenta declaratie universala a drepturilor omului, ca ideal comun spre care trebuie sa tinda toate popoarele si toate natiunile, pentru ca toate persoanele si toate organele societatii sa se straduiasca, avind aceasta declaratie permanent in minte, ca prin invatatura si educatie sa dezvolte respectul pentru aceste drepturi si libertati si sa asigure prin masuri progresive de ordin national si international, recunoasterea si aplicarea lor universala si efectiva, atat in sinul popoarelor statelor membre, cit si al celor din teritoriile aflate sub jurisdicia lor.

Articolul 1

Toate fiintele umane se nasc libere si egale in demnitate si in drepturi. Ele sint inzestrate cu ratiune si constiinta si trebuie sa se comporte unele fata de altele in spiritul fraternitatii.

Articolul 2

Fiecare om se poate prevala de toate drepturile si libertatile proclamate in prezenta declaratie fara nici un fel de deosebire ca, de pilda, deosebirea de rasa, culoare, sex, limba, religie, opinie politica sau orice alta opinie, de origine nationala sau sociala, avere, nastere sau orice alte imprejurari'.

Potrivit Conventiei Europene a Drepturilor Omului, preambul si art. 1:

'Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei, luand in considerare Declaratia Universala a Drepturilor Omului, proclamata de Adunarea generala a Natiunilor Unite la 10 decembrie 1948,

Considerand ca aceasta declaratie urmareste sa asigure recunoasterea si aplicarea universala si efectiva a drepturilor pe care ea le enunta,

Considerand ca scopul Consiliului Europei este acela de a realiza o uniune mai stransa intre membrii sai si ca unul dintre mijloacele pentru a atinge acest scop este apararea si dezvoltarea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, reafirmand atasamentul lor profund fata de aceste libertati fundamentale care constituie temelia insasi a justitiei si a pacii in lume si a caror mentinere se bazeaza in mod esential, pe de o parte, pe un regim politic cu adevarat democratic, iar pe de alta parte, pe o conceptie comuna si un respect comun al drepturilor omului din care acestea decurg, hotarate, in calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de acelasi spirit si avand un patrimoniu comun de idealuri si de traditii politice, de respect al libertatii si de preeminenta a dreptului, sa ia primele masuri menite sa asigure garantarea colectiva a anumitor drepturi enuntate in Declaratia Universala,

Afirmand ca inaltelor parti contractante le revine responsabilitatea primara, conform principiului subsidiaritatii, de a garanta respectarea drepturilor si libertatilor definite in prezenta Conventie si protocoalele la aceasta si ca, in acest sens, acestea beneficiaza de o marja de apreciere, sub controlul Curtii Europene a Drepturilor Omului instituite prin prezenta Conventie au convenit asupra celor ce urmeaza:

Articolul 1

Obligatia de a respecta drepturile omului

Inaltele parti contractante recunosc oricarei persoane aflate sub jurisdicia lor drepturile si libertatile definite in titlul I al prezentei conventii'.

Potrivit art.15, alin.1 din Constitutia Romaniei:

'Cetatenii beneficiaza de drepturile si de libertatile consacrate prin Constitutie si prin alte legi si au obligatiile prevazute de acestea'.

Atat din cuprinsul instrumentelor juridice internationale, cat si din Constitutia Romaniei, rezulta cu claritate concluzia ca drepturile si libertatile fundamentale sunt consecinta automata a calitatii de persoana / membru al familiei umane / cetatean, adica de om, aceasta conditie a fiintarii persoanei fiind suficienta pentru dobandirea automata a intregului set de drepturi si libertati fundamentale.

Altfel spus, aceste drepturi si libertati nu sunt conferite persoanei, nu ii sunt transferate acesteia de catre vreo structura statala sau suprastatala, ci sunt dobandite direct in temeiul acestor instrumente juridice, inca din momentul nasterii sau, in privinta unor drepturi, chiar din momentul conceptiei (trebuie precizat totusi, ca, in realitate, instrumentele juridice nu fac decat sa constate, sa recunoasca formal existenta acestor drepturi si libertati, si nu sa le atribuie, ele preexistand dreptului pozitiv, ca atribute inerente conditiei umane).

Fiind vorba de atribute intrinseci fiintei umane, ca expresie a demnitatii persoanei (acesta fiind de altfel, primul atribut mentionat in preambulul Declaratiei Universale a Drepturilor Omului), aceste drepturi si libertati nu trebuie dovedite, existenta lor si, pe cale de consecinta, posibilitatea de a le exercita rezultand din insasi existenta persoanei, din faptul material de a fi viu.

Dupa se recunoaste in art.1 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului, 'Toate fiintele umane se nasc libere si egale in demnitate si in drepturi', astfel incat faptul nasterii (sau al conceptiei) si, ulterior, cel al fiintarii, constituind conditia necesara si suficienta, deci unica, pentru dobandirea si exercitarea drepturilor.

De altfel, se observa ca instrumentele juridice evocate nici nu trateaza institutia 'dobandirii' drepturilor si libertatilor fundamentale si nici institutia 'conditiilor' de exercitare a lor, ci doar institutia 'restrangerii' exercitiului lor.

In consecinta, formulari de tipul 'statul nu restrange drepturile si libertatile fundamentale ale anumitor categorii de persoane, ci doar confera drepturi si libertati altor categorii de persoane' constituie sofisme, deoarece pleaca, in mod evident, de la o premisa eronata – si anume: aceea ca statul ar fi cel care confera indivizilor drepturi si libertati fundamentale si ca, deci, acestia ar trebui sa indeplineasca anumite conditii pentru a le dobandi si, implicit, ar trebui sa si procure probe in sensul ca indeplinesc respectivele conditii.

O astfel de abordare este in mod evident contrara atributului fundamental al persoanei, respectiv demnitatea acesteia, individul fiind pus astfel in situatia de a-si dovedi vocatia, aptitudinea de a dobandi libertati fundamentale; altfel spus, ca 'merita' sa fie inclus intre 'membrii familiei umane'.

O alta precizare care se impune este ca aceste drepturi si libertati nu apartin societatii in general, ci

modifică însele bazele pe care sunt clădite relațiile interumane, iar acceptarea impunerii și a unei singure condiții, indiferent cât de rezonabilă ar părea ea, deschide calea acceptării în viitor și a altor condiții, din ce în ce mai complexe și, în cele din urmă, la schimbarea paradigmei în care este gândit statutul ontologic al omului, acesta transformându-se dintr-o ființă socială, într-o ființă izolată.

Din preambulul și din art.1 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, rezultă că umanitatea se percepe pe sine ca fiind o mare 'familie', între ai cărei membri trebuie să existe relații de 'fratietate'. Conceptele de 'familie umană' de 'fratietate', ca și conceptul de 'drepturi și libertăți fundamentale', nu reprezintă rezultatul unei construcții sociale, nu sunt expresia unui limbaj convențional, ci constituie concepte de drept natural, ce țin de statutul ontologic al omului. O astfel de concepție este posibilă numai în situația în care la baza relațiilor interumane stau deschiderea, recunoașterea, acceptarea reciprocă și încrederea în celălalt, în buna lui credință, și astfel, în cele din urmă, unitatea membrilor 'familiei umane'.

Înșă încrederea, ca fundament al relațiilor interumane, este incompatibilă cu instituirea de condiții pentru exercitarea atributelor inerente calității de membru al acestei familii. Erodarea încrederii, prin instituirea de astfel de condiții, duce la ruperea unității, prin fragmentarea societății, determinată de includerea persoanelor în categorii diferite, cu interese contrare, polarizate și, în cele din urmă, la izolarea treptată a persoanei și la vulnerabilizarea ei prin diminuarea radicală a capacității de apărare și răspuns în fața structurilor etatice, care dobândesc astfel drepturi discreționare, virtual nelimitate, de a dispune practic de toate coordonatele vieții individului. În această situație, frătietatea, demnitatea, egalitatea și libertatea devin concepte iluzorii, fără corespondent în realitate.

Consecutiv, cum unele persoane vor îndeplini acele condiții, iar altele nu (sau nu vor dori să le îndeplinească), în mod automat va apărea și tratamentul juridic diferit aplicat acestora și, astfel, și starea de discriminare, în sensul că, deși situate în aceeași categorie (a persoanelor vii), totuși ele vor fi supuse de către stat la un tratament juridic diferit, din punctul de vedere al exercitiului drepturilor și libertăților fundamentale, în funcție de criteriul îndeplinirii sau neîndeplinirii condițiilor impuse de stat.

Plecând de la această premisă, rezultă că va trebui să se constate că cele trei hotărâri de guvern contestate, în special prin anexele 2 și 3, neagă pentru anumite categorii de persoane (ex.persoane nevaccinate / persoanele care nu îndeplinesc condiția de a fi trecut prin boala într-o anumită perioadă / persoanele care nu îndeplinesc condiția efectuării unui test RT-PCR sau a unui test antigen certificat cu rezultat negativ etc.) o serie de drepturi și libertăți fundamentale.

Cu titlu de exemplu, se pot reține următoarele:

- potrivit HG nr.636/2021, varianta inițială, anexa nr.2, pct.4, activitățile prevăzute în anexa nr. 3 art. 1 pct. 3, 4 și 11 (participarea ca spectator la competițiile sportive în spații deschise / închise în primele 25% din locuri sau la a

spectacolele, concertele, festivalurile publice si private sau la alte evenimente culturale desfasurate in aer liber) sunt interzise pentru persoanele care nu indeplinesc conditia de a se fi vaccinat, cu mai mult de 10 zile in urma, cu schema completa (nestiindu-se, de altfel care este schema completa) / persoanele care nu indeplinesc conditia de a fi trecut prin boala intr-o anumita perioada determinata / persoanele care nu indeplinesc conditia efectuarii unui test RT-PCR in ultimele 72 de ore sau a unui test antigen certificat in ultimele 24 de ore, ambele cu rezultat negativ etc.;

- potrivit HG nr.636/2021, varianta initiala, anexa nr.2, pct.4, activitatile prevazute in anexa nr. 3 art.5 (participarea ca spectator la competitii sportive in spatii deschise / inchise peste 25% din locuri) este interzisa pentru persoanele care nu indeplinesc conditia de a se fi vaccinat, cu mai mult de 10 zile in urma, cu schema completa/persoanele care nu indeplinesc conditia de a efectua un test RT-PCR in ultimele 72 de ore sau un test antigen certificat in ultimele 24 de ore, ambele cu rezultat negativ si conditia suplimentara de a se vaccina la intrarea in incinta;

- potrivit HG nr.636/2021, varianta initiala, anexa nr. 3, art. 1, pct. 6,10,12,20,22, participarea ca spectator la Campionatul European de Fotbal, in intervalul 25%-50% din locuri, participarea la activitatile din cadrul cinematografelor, participarea la spectacole, concerte, festivaluri publice si private sau a alte evenimente culturale desfasurate in aer liber, peste 1000 de persoane, participarea la evenimente private aferente meselor festive, cum ar fi, fara a se limita la acestea, in saloane, camine culturale, restaurante, baruri, cafenele, sali / corturi de evenimente, peste 70 de persoane in exterior / 50 in interior, participarea la cursuri de instruire si workshopuri pentru adulti, peste 200 de persoane in exterior / 70 in interior, erau interzise persoanelor care nu erau vaccinate;

- potrivit HG nr.636/2021, varianta initiala, anexa nr.3, art.1, participarea la activitatile enumerate la pct.3,4,5,6,11,13,18,19,29 era interzisa pentru persoanele care nu erau vaccinate sau nu indeplineau conditia de a se testa in prealabil;

- potrivit HG nr.678/2021, participarea ca spectator la competitii sportive, peste 50% din locuri, intrarea in baruri, cluburi sau discoteci, erau interzise persoanelor care nu indeplineau conditia de a se fi vaccinat impotriva virusului SARS-CoV-2, cu mai mult de 10 zile in urma, cu schema completa de vaccinare;

- potrivit HG nr.678/2021, participarea la evenimentele / intrunirile in cadrul campaniei electorale aferente alegerilor locale partiale din data de 27 iunie 2021, participarea la evenimente private (nunti, botezuri), cum ar fi, fara a se limita la acestea, in saloane, camine culturale, restaurante, baruri, cafenele, sali / corturi de evenimente, cu un numar de participanti de maximum 300 de persoane in interior erau interzise persoanelor care nu indeplineau conditia de a se fi vaccinat impotriva virusului SARS-CoV-2, cu mai mult de 10 zile in urma, cu schema completa de vaccinare / persoanelor care nu indeplinesc conditia de a fi trecut prin boala intr-o anumita perioada determinata / persoanele care nu indeplinesc conditia efectuarii unui test RT-PCR in ultimele 72 de ore sau a unui test antigen certificat in ultimele 24 de ore, ambele cu rezultat negativ etc.;

- potrivit HG nr.730/2021, anexa nr.2, pct.4, activitatile prevazute in anexa nr. 3 art. 1 pct. 3, 4 si 11 (participarea ca spectator la competitii sportive in spatii deschise / inchise sau la spectacolele, concertele, festivalurile publice si private sau la alte evenimente culturale desfasurate in aer liber) sunt interzise pentru persoanele care nu indeplinesc conditia de a se fi vaccinat, cu mai mult de 10 zile in urma, cu schema completa (nesteindu-se, de altfel care este schema completa) / persoanele care nu indeplinesc conditia de a fi trecut prin boala intr-o anumita perioada determinata / persoanele care nu indeplinesc conditia efectuarii unui test RTPCR in ultimele 72 de ore sau a unui test antigen certificat in ultimele 24 de ore, ambele cu rezultat negativ etc.

- potrivit HG nr.730/2021, - anexa nr. 3 art. 1 pct. 5, participarea ca spectator la competitii sportive in spatii deschise / inchise, peste 75% din locuri era interzisa persoanelor care nu indeplineau conditia de a se fi vaccinat cu schema completa.

- potrivit HG nr.730/2021, - anexa nr. 3 art. 1 pct. 20, participarea la evenimente private (nunti, botezuri) era interzisa pentru persoanele care nu indeplinesc conditia de a se fi vaccinat, cu mai mult de 10 zile in urma, cu schema completa (nesteindu-se, de altfel care este schema completa) / persoanele care nu indeplinesc conditia de a fi trecut prin boala intr-o anumita perioada determinata / persoanele care nu indeplinesc conditia efectuarii unui test RTPCR in ultimele 72 de ore sau a unui test antigen certificat in ultimele 24 de ore, ambele cu rezultat negativ etc.

Din cele de mai sus, rezulta ideea ca pentru exercitarea unor drepturi si libertati fundamentale (ex. dreptul la libera circulatie, dreptul de intrunire si manifestare pasnica, dreptul de a participa in mod liber la viata culturala a colectivitatii, etc.) statul roman a impus conditia ca persoanele sa fie sanatoase, mai exact conditia de a nu fi infectate cu virusul SARS-COV-2 (permitandu-li-se totusi sa fie purtatoare de ceilalti virusi, precum si de toate celelalte posibile boli, de orice natura).

Totodata, statul roman a stabilit si mijloacele de proba ale acestei conditii (inscrisuri: certificat de vaccinare, certificat de trecere prin boala, certificat de testare), precum si modalitatile practice de obtinere a acestor mijloace de proba (faptele materiale ale vaccinarii, imbolnavirii sau testarii).

De asemenea, statul roman a stabilit ca sarcina obtinerii acestor mijloace de proba revine individului, care urmeaza sa suporte din propriul buget cheltuielile aferente, cu exceptia certificatului de vaccinare, pentru care, in mod aparent, s-a oferit o gratuitate, in realitate costurile achizitionarii centralizate a vaccinarilor fiind suportate tot de cetatenii romani.

In ceea ce priveste impunerea conditiei de a fi sanatos pentru exercitarea unor drepturi / libertati fundamentale, dupa cum s-a aratat deja, aceasta, singura, constituie o incalcare flagranta a preambulului si a art.1 si 2 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului, a art.1 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului ('Inaltele Parti Contractante recunosc oricarei persoane aflate sub jurisdicia lor drepturile si

libertatile definite in Titlul I al prezentei Conventii') si a art.15, alin.1 din Constitutia Romaniei ('Cetatenii beneficiaza de drepturile si de libertatile consacrate prin Constitutie si prin alte legi si au obligatiile prevazute de acestea'), constituind principalul motiv de nelegalitate de fond a hotararilor de guvern contestate.

Logica fireasca a lucrurilor, expusa mai sus, presupunea ca persoana sa fie prezumata sanatoasa (nepurtatoare a virusului), urmand ca, in situatia in care se demonstreza stiintific faptul ca participarea la viata publica a unei persoane purtatoare a virusului reprezinta un pericol major pentru sanatatea publica (mai exact, pentru sanatatea celorlalte persoane), statului sa ii revina sarcina de a rasturna prezumtia de mai sus, respectiv de a demonstra ca persoana respectiva este, de fapt, purtatoare a virusului, spre exemplu prin testare, dar pe cheltuiala statului, urmand ca ulterior sa ia masurile care se impuneau (tot statului revenindu-i sarcina sa demonstreze ca ele sunt adecvate si necesare), precum obligarea persoanei de a purta masca, amplasarea ei la o distanta mai mare fata de celelalte persoane, indepartarea ei etc. **Cum o astfel de logica nu a fost urmata de Guvern, orice analiza efectuata in continuarea acestui rationament devine absolut inutila, deoarece ea nu ar putea releva nimic suplimentar despre legalitatea / nelegalitatea hotararilor contestate.**

Revenind la rationamentul sofisticat utilizat de Guvern si presupunand ca acesta ar putea constitui premisa de reglementare, instanta urmeaza a verifica in ce masura au fost respectate conditiile impuse de art.53 din Constitutia Romaniei, precum si de preambulul si art.1 din Legea nr.55/2020. Altfel spus, urmeaza a se analiza in ce masura excluderea de la exercitiul unor drepturi si libertati fundamentale a persoanelor care nu s-au vaccinat / care nu s-au imbolnavit in ultimele 90 zile (ulterior 180 de zile), dar nu in interiorul ultimelor 15 zile / care nu s-au testat RT-PCR / test rapid certificat, coroborata cu permiterea accesului persoanelor care au indeplinit conditiile de mai sus, este prevazuta de lege, urmareste un scop legitim si constituie o masura proportionala (daca s-a asigurat un 'just echilibru' intre cerintele de interes general ale comunitatii si cerintele privind protectia drepturilor fundamentale ale persoanei, in aceste context urmand a se verifica, printre altele, daca masura este adecvata – adica apta sa duca la atingerea scopului legitim urmarit –, este necesara – adica fara ea nu se poate realiza obiectivul urmarit – si reprezinta masura care aduce cea mai mica atingere posibila dreptului, daca nu se produce efectul negarii existentei dreptului, daca exista compensatii pentru ingerinta provocata). De asemenea, se va analiza si daca masurile sunt aplicate nediscriminatoriu. De asemenea, avand in vedere ca pentru unele activitati, a fost permis accesul numai persoanelor vaccinate si interzis accesul tuturor celorlalte persoane (inclusiv a celor care au trecut prin boala sau a celor care ar fi fost in masura sa prezinte un test negativ RT-PCR /antigen rapid), se impune o analiza separata si in privinta acestei situatii de restrangere.

In ceea ce priveste prima ipoteza expusa mai sus, in lumina deciziilor CCR nr.381/2021, nr.391/2021, nr.416/2021 (potrivit carora Legea nr.55/2020 constituie o infrastruktura legala corespunzatoare, cu norme suficient de clare si previzibile, care enumera categoriile de restrictii ce pot dispuse si care, astfel, garanteaza ca actele administrative de punere in executare a legii nu se pot abate de la vointa legiuitorului), instanta este nevoita sa retina ca restrangerea este prevazuta de lege (desi art.53 din Constitutie face referire la lege, in sensul de act formal al Parlamentului, iar respectarea acestei cerinte nu ar trebui sa fie conditionata de complexitatea sau caracterul fluctuant al situatiei de urgenta care determina restrictiile).

In ceea ce priveste scopul legitim urmarit, se poate retine ca, vizand impiedicarea propagarii virusului de la persoanele purtatoare la celelalte persoane, s-a urmarit protejarea sanatatii publice, scop ce se inscrie printre cele enumerate de art.53 din Constitutie.

In ceea ce priveste proportionalitatea ingerintei, instanta retine ca Guvernul nu a facut dovada caracterului adecvat si necesar al masurii interzicerii accesului la anumite activitati pentru persoanele enumerate mai sus. Din aceasta perspectiva, se observa ca notele de fundamentare a hotararilor de guvern nu contin absolut nicio referire cu privire la necesitatea acestor restrictii, cu exceptia afirmatiei generale ca vaccinurile reprezinta un mijloc important de combatere a pandemiei. Astfel, nu exista niciun studiu, nicio analiza care sa releve impactul pe care il are interzicerea accesului la diverse activitati a acestor categorii de persoane, nici din perspectiva rezultatelor in impiedicarea raspandirii virusului, nici din perspectiva consecintelor asupra persoanelor vizate (din punctul de vedere al drepturilor si libertatilor fundamentale, precum si din punct de vedere social, economic, medical, etc.).

Se observa, de exemplu, ca la rubrica 'Impactul social' (Sectiunea 3, pct.3) din Notele de fundamentare se mentioneaza: 'Prezentul act normativ nu se refera la acest subiect'. Justificarea prezentata de paratul Ministerul Afacerilor Interne in sensul ca nu se impunea efectuarea unor astfel de studii, dat fiind caracterul lor cronofag, nu poate fi primita, afirmatia fiind necircumstantiata, nestiindu-se la ce perioada de timp se raporteaza paratul, in conditiile in care orice studiu presupune pentru realizare o anumita perioada de timp, fiind deci inevitabil cronofag. Aceasta caracteristica nu duce insa logic la concluzia ca realizarea lui era imposibila. Ca atare, Guvernul nu a demonstrat proportionalitatea ingerintei in exercitiul drepturilor si libertatilor fundamentale ale persoanelor mentionate mai sus. (...)

Trecand peste lipsa argumentatiei referitoare la proportionalitatea ingerintei si analizand pe fond aceasta cerinta, instanta constata ca ea nu este indeplinita. Astfel, inlaturarea de la anumite activitati a persoanelor nevaccinate / netestate negativ nu duce logic la concluzia ca astfel se elimina 'sursele' de contaminare, din moment ce este perfect posibil ca persoanele care nu se vaccineaza sau nu se testeaza (indiferent de motive) sa fie nepurtatoare de virus si deci 'apte' sa participe firesc la viata sociala. Corelativ, permiterea accesului la anumite activitati pentru persoanele vaccinate nu garanteaza ca acestea nu sunt purtatoare de virus, in conditiile in care este de notorietate ca si acestea pot contracta si transmite virusul, nefiind sustinuta si, cu atat mai putin dovedita, nici macar ipoteza ca acestea ar contracta si transmite o cantitate mai mica sau mai putin agresiva de virusi.

Similar, si persoanele testate pot contracta si transmite virusul in intervalul dintre momentul testarii si cel al participarii la o anumita activitate permisa, asa cum si persoanele care s-au imbolnavit in trecut pot recontracta si transmite virusul in perioada urmatoare (nici in privinta acestor din urma persoane nefiind sustinuta si, cu atat mai putin dovedita, nici macar ipoteza ca acestea ar contracta si transmite o cantitate mai mica sau mai putin agresiva de virusi).

Paratii nu au justificat de ce utilizarea unor metode mai putin invazive, cum ar fi purtarea mastii sau pastrarea unei distante corespunzatoare de catre toate persoanele, nu ar fi suficienta pentru limitarea transmiterii virusului. De asemenea, paratii nu au justificat de ce nu s-a optat pentru o limitare graduala a participarii la activitati pentru toate persoanele, indiferent de statutul vaccinal sau de testare, limitare care ar fi fost justificata de faptul ca toate categoriile de persoane sunt susceptibile de a contracta si transmite virusul practic oricand, iar din perspectiva persoanelor nevaccinate / netestate / neimbolnavite o astfel de

masura ar fi fost mai putin restrictiva, dat fiind ca, cel mai probabil, participarea ar fi fost totusi permisa pentru un numar limitat de persoane.

Focalizandu-si analiza exclusiv asupra ultimei capabilitati posibile de raspuns in fata imbolnavirii, respectiv capacitatea de spitalizare (exprimata in special prin numarul de paturi disponibile in ATI, iar in subsidiar in celelalte sectii), in indeplinirea aceleasi obligatii constitutionale de asigurare a sanatatii publice (invocate in sprijinul aplicarii restrictiilor) statul nu a tinut seama (sau, cel putin, nu a lasat sa se vada acest lucru) si de mijloacele preliminare de aparare, respectiv de posibilitatea administrarii unor medicamente / combinatii de medicamente care, tinand seama si de experienta altor tari, ar putea prezenta un grad suficient de eficacitate incat sa previna sau sa intarzie imbolnavirile grave. In aceasta privinta, Notele de fundamentare prezentate de parati se rezuma la a mentiona ca 'nu a fost dezvoltat un antiviral eficient pentru infectie', excluzand posibilitatea ca, fara a indeparta definitiv infectia, totusi anumite combinatii de medicamente sa intarzie sau chiar sa previna dezvoltarea formelor grave ale bolii si astfel, sa depresurizeze ultima linie de raspuns impotriva acesteia.

Paratii nu au tinut seama de implicatiile financiare pe care le presupune testarea cu o frecventa ridicata, dat fiind ca pentru a-si mentine ritmul obisnuit de participare la viata sociala, persoanele in cauza ar trebui sa suporte costuri extrem de ridicate, uneori chiar peste nivelul salarial.

De asemenea, in privinta alternativei asa-zis gratuite a vaccinarii, paratii nu au tinut seama de gradul de viabilitate a acesteia, mai precis de caracterul de noutate absoluta a vaccinurilor si a tehnicii folosite pentru producerea lor, de necunoasterea efectelor pe termen scurt, mediu si lung a acestora, de admiterea de catre producator a posibilitatii existentei unor efecte adverse, confirmata de realitate, coroborata cu lipsa asumarii oricarei responsabilitati a producatorului si a statului in privinta acestora, de dificultatile de intelegere de catre populatie a modului de actiune a acestor vaccinuri, de retinerile / ezitarile inerente determinate de o multitudine de motive (de ordin medical – cum ar fi diferite contraindicatii –, etic, religios etc.), de faptul ca acestea nu exclud recontractarea, reimbolnavirea si transmiterea virusului, etc.

Se retine si faptul ca statul nu a avansat nicio masura de contrabalansare a efectelor negative generate de restrictiile aplicate persoanelor nevaccinate / netestate / neimbolnavite, considerandu-se ca privatiunile sunt, in esenta, consecinta propriilor lor fapte, blamabile din punct de vedere social si ca, pe cale de consecinta, acestea trebuie acceptate ca atare, fara niciun fel de pretentii de compensare.

Conchizand, ingerinta in drepturile si libertatile fundamentale ale categoriilor de persoane enumerate mai sus nu respecta cerinta proportionalitatii. Cu atat mai mult, nu este respectata aceasta cerinta in cazul celei de-a doua ipoteze, respectiv cea in care participarea la anumite activitati este permisa exclusiv persoanelor vaccinate, fiind excluse inclusiv persoanele imbolnavite / testate. In mod evident, consecutiv celor de mai sus, se retine ca excluderea de la anumite activitati doar a persoanelor nevaccinate / netestate / neimbolnavite creeaza o discriminare in raport cu restul persoanelor, tratamentul juridic diferit aplicat acestora nefiind justificat, din moment ce plasarea lor in doua categorii diferite nu s-a facut in baza unui criteriu obiectiv, adica a unui criteriu care sa fie relevant pentru scopul aparent legitim, al inlaturarii de la anumite activitati publice a 'purtaatorilor de virus' (dat fiind ca statutul de persoana testata / vaccinata /

imbolnavita nu spune nimic despre statutul de persoana purtatoare si deci transmitatoare de virus).

Ca atare, atat art.53 din Constitutie, cat si preambulul si art.1 din Legea nr.55/2020 (care nu face altceva decat sa reenunte dispozitiile constitutionale) au fost incalcate.

Fata de cele expuse mai sus, in baza art.18 din Legea nr.554/2004, instanta va dispune anularea celor 3 hotarari de guvern”.

[* Cititi aici intreaga motivare](#)